

no tam neběscho niži žedna žěra do Kamenišch-
cza. Jesuſ muſascho tudi woſtasch — a mu-
ſascho ſakej tak žiniſch, kaž žlowěſ, kotariž wol
teje nejwetscheje Staroſeži a Bolofeži hordujo na-
paſoni : Won ſe chifchijo k Semí, wono jo ſáim
tak, abú won ſwojo Hobližo pſched ſchiknini
Stworbamí muſat ſatawifch — Tak žinascho
naſch Kńes : Won padnu k Semí na ſwojo Ho-
bližo. — Ale chto možo jo hopíſasch, ſake Bre-
mé ten žaſ na jogo Duſchi lažascho ? Za Schěž-
koſež togo ſamego Bremeňa jo dalej, ako ſchitne
žlowězne Múſteňa ; jano Bog možo ju hu-
groniſch.

Chto pſchemožo tu Schěžu togo Gkiwa, aſ
jogo ſchiſchcžascho, a te Mozi teje ſmerschi, ſo-
tarimiž won dejascho wojowasch, doſež hopíſasch ?
Chto možo tu Moz teje Hele, kotaraž jogo ſGor-
niwoſežu hobda — chto možo tu Sczakliwoſež
tich helſkich Pſow, kotarež jogo napadnuchu, ſe
ſlowamí hopíſasch ? Žlowekoju jo to nemožno —
tež žeden žaňzel to nepſchěmožo ; jano won
ſam bužo jo nam nega ras moz pſchawé hopí-
ſasch, a ſak bužomú mú ſe ten žaſ ſajiwasch !
Epoſi togo Bremeňa ſeto, wó tej nehugronezej
Martre da won pſchi ſamem togo Duchu gorej —
won namožascho niž groniſch, ako : How ſom
ja, jaden Huženž a žeden žlowěſ ! Staſim wi-
jascho won ſe ſeto wó tom Kuru teje Semé dla